Список використаних джерел :

1. Кафедра культурології провела для полтавців літературний вечір. URL: http://pnpu.edu.ua/news/kafedra-kulturologiyi-provela-dlya-poltavcziv-literaturnyj-vechir.html
2. Лук'яненко О. В. Нове, старе й забуте: сотні кроків до самого себе: поезії. Полтава: ТОВ «АСМІ», 2024. 723 с.
3. Поетичні діалоги – Юлія Манойленко та Олександр Лук'яненко. Полтава, 01.09.2023. URL: https://www.youtube.com/watch?v=kXQqJ25AtJc
4. Поетичні діалоги «Меди й полин» – Олександр Лук'яненко, Юлія Манойленко (Полтава, 1.09.2023). URL: https://www.youtube.com/watch?v=mV9F0zpZIzA
5. Лук'яненко О. В., Дмитренко В. А., Дмитренко В. І. Формування фахових компетентностей бакалавра-культуролога в процесі вивчення дисциплін професійної підготовки. *Українська професійна освіта = Ukrainian Professional Education*. 2023. №13. С. 87–94.
6. Лук'яненко О. В., Винничук Р. В. Традиційні та інноваційні педагогічні технології формування цінностей магістрів гуманітарної галузі у процесі професійної підготовки. *Українська професійна освіта = Ukrainian Professional Education*. 2022. №12. С. 24–33.
7. Лук'яненко О. В. Соціокультурна діяльність кафедри культурології, філософії та музеєзнавства ПНПУ імені В. Г. Короленка в контексті забезпечення сталого розвитку міст і громад. *Матеріали І Міжнародного науково-практичного форуму «Основні цілі стратегії сталого розвитку: проблеми та перспективи»*, (м. Полтава, 26 версеня 2024 р.) / за заг. ред. проф. М. В. Гриньової. Полтава: ПНПУ імені В. Г. Короленка, 2024. С. 575–577.
8. Лук'яненко О. Залучення стейкголдерів до формування загальних і фахових компетентностей здобувачів освіти гуманітарної галузі знань. *Українська професійна освіта=Ukrainian Professional Education*. 2004. №16, С. 17–26.
9. Лук'яненко О. Використання потенціалу територіальних громад у формуванні фахових компетентностей майбутніх культурологів. *Українська професійна освіта=Ukrainian Professional Education*. 2024. №15, С. 53–60.
10. Пятак О. Проєкт «Поетичні діалоги» в контексті забезпечення сталого розвитку міст і громад. *Матеріали І Міжнародного науково-практичного форуму «Основні цілі стратегії сталого розвитку: проблеми та перспективи»* (м. Полтава, 26 версеня 2024 р.) / за заг. ред. проф. М. В. Гриньової. Полтава: ПНПУ імені В. Г. Короленка, 2024. С.583–585.

Романенко Мирослава
здобувачка другого (магістерського) рівня вищої освіти
Полтавського національного педагогічного
університету імені В. Г. Короленка
(науковий керівник – В. Дмитренко)
(м. Полтава)

ОЛЕКСАНДР ДОВЖЕНКО І СТАНОВЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО КІНЕМАТОГРАФУ

Олександр Довженко є одним із найвизначніших діячів українського кінематографу, який заклав основи розвитку цієї галузі як у творчому, так і в

культурному вимірі. Його творчість стала символом формування українського кіно як самобутнього мистецького явища у світовій кінематографії.

У 1920-х роках кінематограф тільки починав розвиватися як нове мистецтво в Україні. У цей період активно формувалася українська кіноіндустрія, значну роль у якій відігравала Всеукраїнська фотокіноуправа (ВУФКУ). Уряд підтримував розвиток кіно як важливого інструменту пропаганди, що створювало умови для розвитку експериментального та художнього кіно.

Олександр Довженко (1894–1956) починав свою кар'єру як художник, карикатурист і письменник. Його прихід у кіно в середині 1920-х років був неочікуваним. Завдяки своєму художньому баченню та розумінню культурної ідентичності українського народу, Довженко швидко став одним із провідних режисерів епохи. Зокрема, режисер створив низку фільмів, які не лише прославили український кінематограф, а й вплинули на світову кіноіндустрію. Робота «Звенигора» (1928) була першим великим фільмом Довженка, що став визначним етапом у його кар'єрі. Це була спроба передати дух української історії, міфології та культури. Вона стала своєрідним маніфестом українського народу, зображаючи боротьбу за національну ідентичність. Картина отримала позитивні відгуки за межами України, посиливши репутацію українського кіно.

У фільмі «Арсенал» (1929) Довженко звертається до подій Громадянської війни в Україні. «Арсенал» поєднує епічність із драматизмом, ілюструючи соціальні та політичні зміни того часу. Стрічка вирізняється експериментальним монтажем і символічними образами.

Найзнаковішим фільмом Довженка стала картина «Земля» (1930), що вважається одним із шедеврів світового кінематографу. «Земля» показує життя українського села в період колективізації, акцентуючи увагу на зв'язку людини з природою та її духовному світі. Стрічка відзначається поетичним стилем, символізмом і новаторськими кінематографічними рішеннями. Хоча «Земля» зазнала критики в СРСР через політичні причини, вона отримала високу оцінку на міжнародному рівні.

У пізніших фільмах, таких як «Аероград» (1935) і «Щорс» (1939), Довженко адаптувався до вимог соцреалізму, але продовжував працювати за своїм унікальним стилем.

Отже, Олександр Довженко заклав основу для розвитку українського поетичного кіно, яке стало впізнаваним у світовій кінематографії завдяки своїй символічності, поетичному баченню та акценту на національній ідентичності. Його роботи вплинули на багатьох режисерів, таких як Сергій Параджанов, Юрій Іллєнко та інші представники «українського поетичного кіно».

Довженко залишив значний спадок як режисер, сценарист і письменник. Після його смерті створено Київську кіностудію імені Олександра Довженка, яка

стала осередком українського кіно. Його творчість заклала основи для становлення українського кіно як мистецтва світового рівня та надихнула наступні покоління кінематографістів.

Список використаних джерел :

1. Ісаков А. В. О. Довженко та історія українського кінематографу. *Матеріали XLIX науково-технічної конференції Інституту соціально-гуманітарних наук ВНТУ*. Вінниця, 2020 р. URL: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/all-hum/all-hum-2020/paper/view/10382

2. Історія українського кіно. Т. 2 : 1930–1945 / голов. ред. Г. Скрипник. Київ, 2016. 448 с.

3. Мирославський В. Н. Історія українського кіно 1896–1930: факти і документи. Т. 1. Харків: Вид-во «Дім Реклами», 2018. 680 с.

Рудницька Поліна
учениця 10 класу ліцею
«Надворсклянський» №21
Полтавської міської ради
(науковий керівник – О. Костенко)
(м. Полтава)

РОБОТА ЖУРНАЛІСТІВ ПІД ЧАС ВІЙНИ – ЗАХИСТ ІНФОРМАЦІЙНОГО ФРОНТУ УКРАЇНИ

Сьогодні, в умовах повномасштабної російської агресії проти України і в умовах потужної інформаційної війни, яку веде країна-агресор, надзвичайно важливим є питання правдивого та об'єктивного висвітлення подій в нашій країні як для українців, так і для усього світу. І журналісти відіграють ключову роль у забезпеченні правдивих, об'єктивних та достовірних новин.

Під час воєн, особливо гібридних, поширення дезінформації та фейків може мати серйозні наслідки. Велика кількість дезінформації або недостовірної інформації може призвести до неправильних рішень влади, викликати паніку серед населення, знизити моральний дух і підірвати довіру до влади.

Основна місія журналістів в цих умовах – оперативно інформувати громадськість про військові операції, що відбуваються в державі [4, с. 124]. Крім того, ЗМІ неформально взяли на себе обов'язок інформувати українців про дотримання правил під час повітряної тривоги, про важливість нерозповсюдження даних, які можуть бути корисними для розгортання військ загарбників. Крім того, сприяти проведенню тренінгів з медіаграмотності, щоб спонукати людей бути обережними під час роботи з інформацією. Сучасні мас-медіа щодня спростовують російські фейки та показують суспільству, як їх самому розпізнати. Засоби масової інформації стали важливим ресурсом для